

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII

Dunaj, 4. januarja 1928.

Št. 1.

Koroški deželni zbor.

Dolgo se je ugibalo in razpravljalo, ali bo mogoče še pred začetkom novega leta spraviti pravočasno pod streho proračun za leto 1928 ali ne, kajti proračun je izkazoval ogromen primanjkljaj. Zadnje dni v preteklem letu se je posrečilo pregovoriti soc. dem., da so na proračun pristali na podlagi protiusluge v obliki zakona o pospeševanju gradnje bivališč. To je prvi proračun, ki je bil sprejet pravočasno. Značilno pri obravnavi pa je bilo, da sploh ni bilo generalne razprave, pri kateri bi mogli podati poslanci svoje programatične izjave. Edino poslanec naše stranke, čg. Ivan Starc, je v podrobni razpravi šel malo dalje in povedal naše mnenje o kulturni avtonomiji.

Pred prehodom na dnevni red so bile odkazane odborom nekatere vloge, in sicer zahteva okrajno sodišče v Borovljah, da se poslanec Lora izroči sodišču; mesto Celovec, da se vendar že enkrat prične z gradnjo vzhodne železnice; Landsmannschaft predlaga, da se 10. oktober proglašajo deželni praznikom; soc. dem. predlagajo, da se na podeželskih šolah vpeljejo ure za radio in nabavijo radiove potrebščine; dalje predlog o preskrbi odsluženih vojakov, o kreditih za trgovske zveze z Rusijo itd.

Nato povzame besedo poročevalec proračunskega odbora dr. Reinprecht, ki omenja delo v proračunskem odboru, ki je proračun v 21 sejah precej spremenil. To je prvi proračun po vojni, ki bo pravočasno sprejet. In tako je odstranjena glavna zapreka za nadaljno plodnosno delo deželnega zbora, kakor sprejetje zakona o samoupravi slovenske manjšine na Koroškem, o preuredbi nadaljevalnega šolstva, o kmetijski zbornici, o novem občinskem redu itd. Dobro je pa to tudi za občine, ker bodo mogle prej sprejeti svoje proračune, da bo do prihodnjih občinskih volitev občinsko gospodarstvo že docela v redu. Vendar zadovoljstva

proračun vsled prevelikega primanjkljaja v rednem gospodarstvu ne bo dosegel in deželni zbor se bo moral s proračunom v bližnji bodočnosti baviti najbrž še enkrat. Proračunski odbor je znižal redne in izredne potrebe, na drugi strani pa skušal dobiti kritje za primanjkljaj v rednem gospodarstvu s povišanjem že obstoječih davkov in z vpeljavo novih davkov na stvari, ki obdačenje še prenesejo. Tako je ostal v rednem gospodarstvu primanjkljaj 1,361.565 S in v razrednem 2,657.205 S, skupaj 4,018.770 S. V tem pa še ni vsote, ki jo zahteva povišanje uradniških plač v znesku 700.000 S. Finančni položaj dežele je slab: na eni strani vedno višje potrebe, na drugih pa manjka tem primernih dohodkov. Nato govori poročevalec o finančnih težkočah dežele v predvojni dobi, ki se od sedanjih prav nič razločujejo. Iz tega položaja sta samo dve rešilni možnosti: da se spremenj zakon o delitvi davkov na škodo dunajske občine, kar bi bilo najpravičnejše, ai pa na škodo zveze. Doseči ni mogoče ne eno ne drugo. Od zveze bi se dali doseči le višji prispevki za uradništvo, kar pa ne pride dosti v poštev; zato bo treba iskati kritje v deželi, kajti če bi zveza morala zvišati davke, bi trpeli zopet isti ljudje.

Glede kritja so prišle v proračunskem odboru v razpravo razne možnosti. Predlagalo se je, da bi občine prispevale k uradniškim plačam; Predarelska prispeva 50%. (Mnenja smo, da bi v tem slučaju morale dobiti občine večji vpliv na šolo in odločujočo besedo v šolskih zadevah.) Razpravljalo se je o povišanju hišnega in premoženjskega davka. Nekateri so bili za to, da se davek na osebo zviša od 2 na 3 S, kar bi zadelo zopet občine, ki so že itak preveč obremenjene. Davek na alkohol bi bil še mogoč. Po davkih se da sklepati, da se je v preteklem letu popilo na Koroškem 200.000 hektolitrov piva, ki znači vrednost 18 milijonov S. Kaj vse bi se dalo v deželi napraviti, če bi se le del tega denarja porabil v produktivne svrhe.

Proračunski odbor predlaga, da se zviša

davek na lovske karte, in sicer naj bi stala lovska karta za celo Koroško 24 S in za en političen okraj 12 S, karta za lovske paznike pa 6 S. Poleg tega naj bi se karte glasile na osebe in vsebovale določbo, da se brez dovoljenja lovskega upravičenca ne sme loviti. Veljavnost bi se skrčila na 4 leta. To povišanje bi prineslo deželi 50.000 S več.

Zviša se davek na avtomobile. Pri tem pa dobita Celovec in Beljak po 20% davka od vsakega avtomobila- ki ima svoj sedež v mestu, za vzdrževanje cest. Kakor je proti davku na avtomobile odpor, tako tudi proti davku na električno silo. Da je obdačitev električne sile mogoča, se je izkazalo v desetih občinah, ki imajo ta davek že vpeljan. Deželni davek bo iznašal po predlogu za kilovatno uro pri luči 7; pri toploti 2 in 0,3 g pri moči v obratih. Vlada pa ima pravico dovoliti posameznim tovarnam velike olajšave. Elektranne s 5 konjskimi silami so sploh davka proste. Da pa se postavljanje novih elektrarn popolnoma ne prepreči, je predvidena 20 letna oprostitev tega davka. Nismo se radi odločili za ta davek, ali prisilil nas je finančni položaj dežele. Seveda ostanejo tudi v letu 1928 v veljavi prispevki občin, to je, davek na osebo v višini 2 S in 20 odstotni odtegljaj od zveznih davkov. — Finančni odbor je sklenil tudi spremembo meznega davka v tem smislu, da tudi vajencem nad 16 let ne bo treba plačevati tega davka. Predložen je tudi zakon za pospeševanje zidanja bivališč. Prvotno je mislila dežela najeti posojilo, ki bi se porabilo za zidavo stanovanjskih poslopij, vendar je morala to misel vsled slabega gospodarskega položaja opustiti. Da pa se za zmanjšanje stanovanjske bede vendar nekaj stori, bodo dobile občine in zasebniki, ako zadostijo pogojem, podporo k obrestovanju vloženega kapitala. Podpora bo znašala največ 2 odstotka, običajno pa toliko, da pride na občino ali zasebnika 6% obresti, kar je čez, bi pa dala dežela. Za leto 1928 je vpostavljenih 70.000 S,

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Pri peči je sedel sluga Damijan, ki je takoj uganil, da so ravno došli tisti, ki jih je poklical komisar na odgovor. Prezirljivo jih je pogledal, češ, če jih gospod komisar šteje za grešnike, tudi v njegovih očeh niso nič vredni, ker sluga mora biti vedno na strani svojega gospoda.

Ura je odbila deset. V stranski sobi so se slišali koraki, nato pozvoni, znamenje, da naj pride sluga. Sluga se je tudi takoj odstranil.

Nemirno so čakali poklicani, saj vedeli so, da se jim ne obeta nič dobrega. Kmalu se vrne sluga in pokaže z roko, da naj vstopijo.

Župnik je bil prvi, za njim je šel sodnik, nato Vegl; ostali so sledili počasi. Postavili so se po vrsti in čakali na prihod komisarja iz svoje pisarne. Kmalu se odprejo postranska vrata in v dvorano vstopi komisar Pauer. Plaho so pogledali kmetje na visoko, resno postavo. Župnik in sodnik sta bila docela mirna, tudi Vegl ni kazal najmanjšega razburjenja.

Komisar Pauer se postavi pred zbrane može, jih nekaj časa strogo gleda skozi velika zlata očala ter pravi nato:

„Vi ste torej župnik Valentin Pruner in vi sodnik Hagen?“

„Da, gospod komisar,“ odgovorita oba mirno.

„In kdo so drugi?“ vpraša komisar s strogim glasom.

Župnik se obrne proti ostalim in jih imenuje po vrsti kazaje na vsakega posameznega s prstom.

Komisar gleda nekaj časa, nato vzame raz mizo tiskane liste in pravi počasno ali odločno:

„Zakaj sem vas klical, vam mora biti znano. Kar ne morem doseči z lepim, moram storiti na ta način. Ako vam niso znane cesarske odredbe in si jih nočete zapomniti, prečitam jih jaz in želim, da jih sedaj temeljito spoznate.“

Rekši pogleda vse od župnika do Miklava, ki je stal na koncu. Kmetje so spreminjevali svojo barvo, bilo je tiho, da bi slišal miš škrohotati.

Komisar vzame liste v roke in prične čitati vse cesarske odredbe, med njimi tudi odredbo z dne 29. aprila 1874 in 16. septembra 1784, ki so se nanašale na odstranitev tablic in oblačenje Marijinih kipov in podob svetnikov.

Počasno je čital komisar in vsako važno določbo posebno povdarjal. Ko je končal, pogleda strogo sodnika in župnika.

„To so določbe, katere bi vi, gospod župnik, morali že davno vedeti in izpolnjevati, a

dosedaj še niti najmanjšega niste storili. Ali vam nisem dal stroga povelja, da se mora odzveti Marijinemu kipu oblačilo in da se morajo odstraniti tudi votivne tablice? Ali ste to storili?“

„Oprostite, gospod komisar,“ pravi župnik mirno in počasno, „storil sem svojo dolžnost, a župljani so hoteli imeti tako, kakor je bilo poprej.“

„In vi ste to trpeli seve, to je vam prišlo kakor nalašč, samo hlinite se, v srcu pa ste dali ljudem prav.“

„Gospod komisar!“

„Tiho, nobenega ugovora, vas že poznam, vi bi lahko dosegli s svojim vplivom, da bi se bile izpolnjevale cesarske naredbe, a tega niste hoteli. Vi ste ravno tako puntar kakor vsi drugi.“

„Krivico mi delate,“ reče župnik s povzdignjenim, samozavestnim glasom, spoštoval sem vedno božje in posvetne zapovedi; toda kjer je sila ljudstva, tam se ne morem upirati.“

„To je ravno slabost. Vi morate pripomagati tem odredbam do veljave, ker pa ste popustljivi, se ljudje vse upajo.“

„Napačno me sodite, gospod komisar.“

„Molčite, z ljudstvom ste; a le čakajte, moč postave vam dam čutiti.“

Rekši se obrne do sodnika, ga gleda nekaj časa in reče:

(Dalje sledi.)

koliko ranil. Beiweisu se ni moglo dokazat, da bi on zaklical: „Prostor za velikobučnike“, zato je bil obsojen le na en mesec ječe, ker se je zoperstavljal policiji. Ostali so se izgovarjali, da so le mimogrede zašli med množico, ker so sišali vpitje, ali vsled radovednosti. Govorili so skoro vsi enako. Kljub temu sta bila dva obsojena vsled razžalitve policije, in sicer Žerjav na 3 dni in Fister na en dan. Kazen je prestana že s preiskovalnim zaporom. — Visočnik Marija, dekla v Libeličah, je bila že večkrat kaznovana vsled tatvine. Zadnji čas je bila v prisilni delavnici, kjer je okradla dekle in ubežala v kazniški obleki. Med begom si je marsikaj prilastila. V juliju so jo prijeli in vtaknili v zapor, iz katerega pa je takoj prihodnji dan ušla. Kradla je naprej, dokler je orožništvo ni dobilo pri tatvini. Dobila je sedaj 2 in pol leta težkega zavora.

Bistrica v Rožu. V tuk. občini je hodil Bauerschreck v obliki eksekutorja in rubil več kmetov, ki baje niso plačali davka na blagovni promet. Posestnik se začudi in pravi rubežniku, da je že plačal. Kmet prinese rubežniku potrdilo od občine, toda svota je bila višja nego jo je imel eksekutor tirjati. Zarubil mu je enega vola. Kmet razburjen gre k občini in zahteva pojasnilo. Tajnik mu naredi potrdilo, da je bila ta svota že pred mesecem odposlana na pristojno mesto v Celovec. Kmet pošlje to potrdilo davkarji in dobi odgovor, da denar ni došel. Eksekutor gre k drugemu kmetu, ki je bil pa boljše volje, in hoče zarubiti prašiča; toda kmet tega ne pusti, češ, prašiča bomo klali, zarubite konja, da bo več denarja. Tako je šlo naprej. Na zadnje pride komisar iz Celovca in ugotovi, da je obč. tajnik denar sicer sprejemal, toda ni ga oddal na pošto. Koliko denarja pri občini manjka, nam še ni znano. V občini je bil nastavljen za tajnika tujec, akoravno so za te posle na razpolago tudi v občini zmožni ljudje, in to proti volji županovi. Seveda je ogorčenje kmetov tembolj opravičeno, ker imamo itak davkov in dolgov že do grla, dohodkov pa nič.

Podkloster. Dne 26. decembra je bil tukaj aretiran trgovec Franc Blenk, ki so ga naše oblasti zasledovale že več let radi razpečavanja ponarejenih angleških bankovcev po pet funtov. Blenk je bil član velike ponarejevalske družbe, ki je v letu 1924 razpečavala tako dobro ponarejene funte, da so jih sprejemale celo banke. V maju l. 1924 so odkrili delavnico te bande v Trstu pri neki babici. Hiša je bila pod nadzorstvom in so bile osebe, ki so prihajale na posete, tako polagoma vtaknjene v zapor: Italijani, Grki, Eripcani, Jugoslovani. Vsi so trdili, da se gre le za tihotapstvo kokajina. Vendar so v stanovanju babice našli vse pripomočke za tiskanje bankovcev v tajni sobici. Preiskava je dognala, da je vodja tega trgovca Blenk, ki pa je pravočasno zbežal. Zdaj ga je doletela usoda pri obmejni kontroli.

Kotmara vas. (Zahvala.) Med prazniki smo občudovali pred glavnim oltarjem naše farne cerkve nekaj novega. Tri lepe preproge so bile razgrnjene pred oltarjem. Zanimali smo se, odkod so prišle, in povedalo se nam je, da jih je podaril neimenovan v Lečni ulici v Celovcu. Neimenovanemu dobrotniku se v imenu vseh farmanov prav lepo zahvaljujemo.

Št. Jurij na Vinogradih. (Iz stare župnijske kronike.) Dne 14. avgusta 1807 se oznani v cerkvi ofer za vsled bojev med Rusi in Francozi v Nižji Avstriji požgane in zropane kraje. — 7. avgusta 1807. Škofijski odlok zaukazuje, da morajo nositi mrliča k pogrebu v zaprtih rakvah. Prepovedano je prenočevati in podpirati sumljive tujce, temveč naznaniti se jih mora politični oblasti. — 12. I. 1808. Od okrožne oblasti se naznanja eksekucija za zaostale neplačane davke. — 27. I. 1808. Škofijski in gubernijski odlok nalaga duhovnikom dolžnost, starše, otroke in podložne opominjati na njihove medsebojne dolžnosti, da se dvigne morala in zmanjšajo zločini. — 19. II. 1809. Škofijski odlok opominja, naj ljudstvo podpira družine deželnih brambovcev. Potom subskripcije se pobira perilo za vojake in deželne brambovce. — 24. II. 1809. Naznanja se rekvizicija zlatih in srebrnih predmetov po vseh cerkvah in samostanih. — 12. VI. 1809. Izjemoma se pustijo nekateri tozadevni predmeti, če se odkupijo v denarju. — 20. VIII. 1810. Od gubernija: Za zlate

in srebrne predmete sprejete obligacije naj se pripišejo cerkvenemu premoženju in obresti naj se porabijo za cerkvene potrebščine. — 11. II. 1811. Duhovnikom se zaukazuje pritj k vojaškim naborom z matrikami, da morejo na licu mesta podati potrebne podatke. Urgira se razredni davek in davek na državni dolg. — 8. II. 1811. Zavoljo različnih goljufov, ki pobirajo za lastni žep, je zaukazano, da mora imeti pri sebi usmiljeni brat, če pobira po deželi milodare, posebno legitimacijo. Bancocetelni po 50 in 25 gl. se zamenjajo in ob enem pade njihova vrednost na 10, oziroma 5 gl. — 31. VII. 1811. Razglasi se cesarski patent, da se bankovci po 100 gl. z 20. XI. 1811. zamenjajo in potegnejo iz prometa. — 6. III. 1814. Duhovniki se pozivljajo, naj se prostovoljno javijo za vojaško službo v celovških lazaretih. — 4. III. 1811. Poziv duhovščini, naj dopisujejo v časnik. Usmiljeni javnosti se priporoča bedno stanje vdov in sirot. — 7. III. 1814. Naroča se slovesna zahvalna služba božja dne 15. III. za zmage na francoskih bojiščih. — 5. VIII. 1814. Za kraje na severnem Češkem, ki so bili oktobra 1813., za časa bitke pri Lipskem razrušeni, se zaukazuje pobiranje milodarov. Ob enem se pobira tudi za ranjence v Celovcu. — 15. I. 1815. Iztirjava se osebni in razredni davek. — 17. IV. 1814. Naznanja se ofer v cerkvi za razne, vsled bojev l. 1809. na Tirolskem poškodovane kraje. Pobira se miloščina za nekatero od Francozov izropane in požgane vasi v okolici Novega mesta na Dolenjskem.

Tinje. (Sprememba posesti.) Z 12. decembrom 1927 je oddala Ana Tischler Hajnzlovo kmetijo svojemu mlajšemu sinu Štefanu. Upamo, da bo tudi mladi gospodar v vsakem oziru vreden naslednik svojih prednikov.

Celovec. (Razno.) Landbund namerava ustanoviti v vsaki občini velikovškega okraja knjižnico. Zato zbira po Nemčiji in Avstriji knjige. Priporoča, da bi landbundovske občinske organizacije poizkušale dobiti te knjižnice v svoje roke. — Delavec Alojz Munda iz Št. Ruperta pri Celovcu je zašel v Zadnico in utonil. — Dne 24. decembra 1927 so našli na Koroškem 8167 podpiranih brezposelnih. Število se je od prejšnjega tedna pomnožilo za 569 oseb. — Avto obratovodje tovarne Sirius v Celovcu se je vsled oledenosti ceste prevrnil pri Grabstanju čez nasip. Vladimir Duda je umrl, njegova žena pa je dobila živčni napad. — Odbor zdravniške zbornice sestoji iz predsednika dr. Kurt Meusburgerja, podpredsednika dr. Pavl Kopetzkega in odbornikov: dr. Teodor Ekseli, dr. Kamillo Klimbacher in dr. Tomaž Köffler.

Št. Job. (Razno.) Na Pridelu se je meseca oktobra obesil tesar Jože Kravogel. Vzrok samomora ni pojasnjen. — V decembru pa smo našli v Arnejevem ovčjem hlevu mrtvega Kristijana Granitzerja iz Stokenboja. Doma so ga pogrešali že mesec dni. Šel je domov, pa je v svoji slaboumnosti zgrešil pot. Oba sta bila pokopana na Brnci.

Šmarjeta v Rožu. (Smrt.) Dne 19. dec. je nenadoma umrl Jožef Wolte p. d. Boštl v Šmarjeti v starosti 79 let. Ob številni udeležbi ljudstva smo ga v sredo izročili materi zemlji. Rajnemu Boštlu, ki je bil vedno zaveden Slovenec, naj bi bila domača zemlja lahka. Boštlnovi rodbini pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Št. Jakob v Rožu. (Nagle smrti.) Nepričakovano naglo so nas zapustili pred enim mesecem Mežnarjeva mati iz Velike vasi v 64 letu starosti. Zvečer so se zdravi vlegli h počitku, ob 1. zjutraj se svetili na uro, ob 5. pa že niso več slišali, ko so jih domači klicali. — V sredo 15. t. m. popoldne pa je odšel med nebeške kralce Lebnov Rudi v Gorinčičah, star šele dve in pol leti. Žejen je bil in se stegnil po steklenici na oknu, v kateri je bila očetova esenca. Govorilo se je, da je umrl vsled tega. Obdukcija pa je dognala, da je umrl za pljučnico; očetove esence je dobil le par kapljic na ustnice. — Po dolgem hiranju je isti večer nepričakovano hitro pretrgala smrt nit življenja Backovi Katri v Srejah, o starosti 50 let. — Za njo je drugi dan Travnkarce mati v visoki starosti 76 let po kratki slabosti zatisnila svoje oči, da jih odpre v večnosti. Ker je mož hčere dolgoleten, vnet cerkveni pevec-tenorist, ji je mešani cerkveni zbor zapel na domu „Vigred se povrne“ in na

pokopališču „Nad zvezdami“. — Samo en dan za njo je umrl na Reki 63 let stari Ludovik Košat. Kot starega brambovca ga je slov. požarna bramba polnoštevilno spremljala na zadnji poti. Moški pevski zbor mu je na domu zapel „Vigred“ in ob grobu po melodiji in besedilu globoko Gregorčičevo pesem „Oj težka pot, oj zadnja pot, ko od srca srce se loči“. Počivajte v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Kotmara vas. (Igra.) V 51. številki našega lista smo pisali, da društvo „Gorjanci“ ponovi igro „Za pravdo in srce“ na dan sv. Treh kraljev. Igra se ne vrši 6. t. m., temveč nedeljo navrh, dne 8. t. m. ob 2. popoldne pri lcu v Gorjah.

Hodiše. (Društveno gibanje.) Oglasiti se moramo zopet. Ko smo majnika nastopili počitnice, smo naznanili, da bo prva naša prireditve po počitnicah ena narodnih iger. Ker tega žal razmere niso dovolile, smo na božični večer ponovili na splošno željo igro „Kristusovo rojstvo“. Velika dvorana je bila skoroda polna in lahko rečemo, da odkar je bila otvorjena, še nismo videli takega navala ljudstva. Je pa ta igra po splošni sodbi občinstva ena najlepših. Vsi igralci so svoje vloge rešili izvrstno. Posebno pohvalo zaslužijo pastirji, med njimi prvi pastir, g. Pleiberžnik, ki ga je mojstrsko predvajal in vzbujal s svojim nastopom občno veselost in burno odobravanje. Naravnost očaral pa nas je angel s svojim krasnim nastopom in prelepim petjem. Da je igra zelo ugajala, je kazalo burno odobravanje po vsakem dejanju. Prekrasno pa je bilo ta večer petje. Najprej mogočna „Sveta noč“ moškega zbora, nato veselo pastirsko petje, milo petje angela in končno pri polnočnici, kjer sta nastopila oba zbora in kot solistka pri „Sveta noč“ g. Guggenberger, kateri gre posebna hvala, ker nas pri slovesnostih razveseljuje s svojim lepim glasom. Po igri pa je naznanil čg. župnik, da bo prva predstava v novem letu „Miklova Zala“ in sicer sredi januarja. Na to igro vas že sedaj prisrčno vabimo. Čas prireditve se bo še pravočasno naznanil.

GOSPODARSKI VESTNIK

Velesejem v Solunu na Grškem leta 1927.

(Opisuje Janko Homann, Skopje.)

Od 18. septembra do 3. oktobra 1927 se je vršil velesejem v Solunu, v grškem obmorskem mestu, polnem zgodovinskih stavb in spomenikov starih mnogo stoletij. Solun je mesto s kakimi pol milijona prebivalci ter leži v obliki podkve na obali morja, nad mestom se dviga na malem hribu prastari grad, deloma v podrtiji, a del istega se uprorablja za ječe kaznjencev. V mestu je stara mošeja, polna starinskih fresk in grobišč turških velikašev, ki ima zelo veliko, visoko kupolo, sedaj cerkev sv. Jurja. Nadalje je znamenitost slavnostni obok oziroma slavnostna vrata. Skozi ta vrata so dohajali grški vojskovodje in imperatorji iz zmagovalnih vojn in skozi ta vrata so gonili vojne ujetnike, t. j. žrtve, ki so jih pozneje pri svečanostih poklali v čast bogovom ali pa prikovali k veslom na gelejah (vojnih ladjah). Koliko bi znalo pripovedovati to zidovje. —

Velesejem v Solunu, na katerem sem razstavil šest tovarn iz Slovenije, to je njih izdelke, od inozemcev ni bil tako obiskovan kakor se je pričakovalo, največ radi vednih atentatov po Balkanu. Le malo jih je prišlo iz Carigrada in Egipta. Velesejmski prostor leži poleg morja in je v primeri z ljubljanskim precej manjši, z razvrstitev posameznih strok je zelo dobro premišljena. Razstavile so: Poljska, Češkoslovaška, Madžarska, Bolgarska, Italija, Francoska, Avstrija in Nemčija, slednji dve državi po svojih zastopnikih iz Aten in Soluna, iz Jugoslavije pa sem bil jaz edini razstavljalec, in sicer sem razstavil tovarno kočev A. Šinkovec d. d., Grosuplje pri Ljubljani, tovarno usnja in lesnih klincev Fr. Ks. Potočnik, Slovenjgradec, tovarno železninske galanterije „Vesna“, Kamnik, čipkarske izdelke firme A. Primožič, Žiri, tovarno čopičev in ščetk A.

